

عنوان مقاله:

نگرشی بر، طراحی معماری در بافت های تاریخی، برویکرد نوشهر گرایی

محل انتشار:

سومین کنگره علمی پژوهشی افق های نوین در حوزه مهندسی عمران، معماری، فرهنگ و مدیریت شهری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدحسین سالاری نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، رفسنجان، ایران

سیاوش رشیدی شریف اباد - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر بابک، ایران

خلاصه مقاله:

بافت تاریخی شهر ها جزئی از سرمایه ملی و فرهنگی کشور هستند که نه تنها دارای ارزش زیبا شناختی و جمعیهوویت بخشی شهرهای ما بوده، بلکه محل سکونت و معیشت میلیون ها نفر نیز می باشند . این بافت ها دارای ویژگی های منفی چون آسفتگی سیما و منظر عدم دسترسی مناسب کمبود تاسیسات و تجهیزات شهری، آسفتگی در ساختار اقتصادی و اجتماعی ، فرسودگی کالبدی سازه ای و است که منجر به تخلیه جمعیت زیادی از این بافتها شده است. رویکرد نوشهرگرایی بر ارزش های سنتی شهرها تکیه دارد اصولش بر بازگشت به ساختار سنتی محلات است و به نظر می رسد قادر است با توجه به ظرفیت های نوین اجتماعی راهکارهای موثری را در راستای احیای بافت های کهن رو به افول شهر ارایه دهد. در این راستا پژوهش حاضر تلاش دارد با هدف ارائه راهکارهای پدیدر راستای استفاده از رویکرد نوشهرگرایی و تاکید بر حفظ واحیای ارزش های بافت تاریخی ، ارتقا عملکرد و افزایش کارایی بافت های فرسوده و بافت های تاریخی را افزایش دهد .

کلمات کلیدی:

احیا، بافت فرسوده، احیای بافت های تاریخی، نوشهرگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520147>

